

БУДОВА ЛОКАЛЬНО СТУПІНЧАСТИХ НЕНІЛЬПОТЕНТНИХ УЩН[]-ГРУП

We prove a theorem that gives a constructive description of locally graded nonnilpotent CDN-groups.

Доведено теорему, яка конструктивно описує локально ступінчасті ненільпотентні УЩН[]-групи.

У багатьох роботах (див., наприклад, [1 – 16]) вивчалися групи, в яких певна властивість V підгрупи групи G є щільною в групі G . Властивість V підгрупи групи G називається щільною в G , якщо для підгрупи A з підгрупи B групи G існує підгрупа N із властивістю V така, що $A \leq N \leq B$. Вибираючи A власною чи власною немаксимальною підгрупою з B , одержуємо різні поняття щільності V , які виділяють досить широкі класи груп, що значно узагальнюють клас груп, у яких всі підгрупи мають властивість V . В даній роботі також розглядаються групи з деякими умовами щільності для підгруп (УЩН[]-групи).

УЩН[]-групою називається така група G , у якій для будь-якої пари підгруп A та B таких, що A — власна немаксимальна підгрупа з B , існує нормальна підгрупа N із G і $A \leq N \leq B$. Властивості УЩН[]-груп вивчалися в [10, 11, 15]. Теорема, доведена у даній роботі, конструктивно описує локально ступінчасті ненільпотентні УЩН[]-групи.

Означення 1. Нехай G — група, A та B — її підгрупи, $A \leq B$. Відрізком $[A; B]$ називається множина всіх тих і тільки тих підгруп X із G , для яких $A \leq X \leq B$.

Означення 2. Модулем відрізка $[[A; B]]$ називається число його елементів.

Лема 1. Скінченні ненільпотентні УЩН[]-групи G , що містять ненадрозв'язні групи Шмідта, вичерпуються групами типів:

1) $G = P \lambda Q$, $P = \langle a \rangle \times \langle b \rangle$ | $|a| = |b| = p^2$, $|Q| = q$, p і q — різні прості числа, $q > 2$, 2 — показник p за модулем q , $p \neq 3$, $\Phi(P) \lambda Q$ — ненільпотентна група Міллера – Морено;

2) $G = (P \times R) \lambda Q$, $|P| = p^2$, $|R| = r$, $|Q| = q$, p , q і r — попарно різні прості числа, $q > 2$, $p \neq 3$, $r \equiv 1 \pmod{q}$, 2 — показник p за модулем q , $P \lambda Q$ і $R \lambda Q$ — ненільпотентні групи Міллера – Морено;

3) $G = P \lambda Q$, P — елементарна абелева група порядку $p^\alpha > 2$, $\alpha \in \{2, 3\}$, $Q = \langle x \rangle$, $|x| = q^\beta$, $\beta \in \{1, 2, 3\}$, p і q — різні прості числа, α — показник p за модулем q , $q > 2$, $C_Q(P) = \langle x^{q^\gamma} \rangle$, $\gamma \in \{1, 2\}$, $\gamma \leq \beta$, $P \lambda \langle x^{q^{\beta-\gamma}} \rangle$ — ненільпотентна група Міллера – Морено, $\alpha + \beta - \gamma < 4$;

4) $G = P \lambda \langle x \rangle$, P — елементарна абелева група порядку p^α , $p > 5$, $\alpha \in \{2, 3\}$, $|x| = qr$, p , q і r — попарно різні прості числа, $q > 2$, $p > 2$, α — показник p за модулем q , α — показник p за модулем r , $P \lambda \langle x^q \rangle$ та $P \lambda \langle x^r \rangle$ — ненільпотентні групи Міллера – Морено;

5) $G = (P \lambda \langle x \rangle) \times \langle z \rangle$, P — елементарна абелева група порядку p^2 , $|x| = q$, $|z| = r$, p , q і r — прості числа, $p \neq q$, $p \neq 3$, 2 — показник p за модулем q , $q > 2$, $P \lambda \langle x \rangle$ — ненільпотентна група Міллера – Морено;

6) $G = P \lambda Q$ — група Шмідта, $|P| = p^3$, $\exp(P) = |P'| = p > 3$, $|Q| = q$, p і q — різні прості числа, $q > 2$, 2 — показник p за модулем q ;

7) $G = P \lambda Q$ — група Шмідта, P — група кватерніонів порядку 8, $Q = \langle x \rangle$, $|x| \in \{3, 9\}$;

8) $G = P \lambda \langle x \rangle$, $|P| = p^2$, $|x| = qr$, p , q і r — попарно різні прості числа, $p > 3$, $q > 2$, $P \lambda \langle x^r \rangle$ — нелінійна група Міллера – Морено, $P \lambda \langle x^q \rangle$ — нелінійна надрозв'язна мінімальна неметациклічна група.

Доведення. Необхідність. Нехай G — досліджувана група. За умовою леми G містить ненадрозв'язну групу Шмідта $M = P \lambda Q$, яка може бути лише групою одного з типів 1–3 теореми 3.1 з [15]. Тоді $|P| = p^\alpha$, $\alpha \in \{2, 3\}$, $Q = \langle b \rangle$, $|b| = q^\Delta$, $\Delta \in \{1, 2\}$, p і q — різні прості числа. Зрозуміло, що M — неметациклічна група. Якщо $M = G$, то G — група одного з типів 7, 6, 3 розглядуваної леми.

Нехай $M < G$. Тоді при $M \triangleleft G$ та G задовольняють умову теореми 3.4 з [15] і G — група одного з типів 1, 2 розглядуваної леми.

Нехай $M \triangleleft G$. Тоді за лемою Фраттіні [17] $G = MU = PU$, $P \triangleleft G$, $U = N_G(Q)$, $U \cap P = \Phi(P)$, $\Phi(P) \leq Z(M)$. Зрозуміло, що $U \triangleleft G$. Тому U — група одного з типів 1–6 теореми 2.2 з [15]. Очевидно, що $\Phi(P) \times Q < U$. Можливі випадки: 1) U — нелінійна група; 2) U — лінійна група.

Випадок 1. У цьому випадку U — підгрупа типу 2 чи 6 теореми 2.2 з [15]. Нехай спочатку U — група типу 2 згаданої теореми. Тоді U — добуток двох різних простих чисел. Звідси $\Phi(P) = 1$, $P \cap U = 1$. Тому $U = Q \lambda \langle y \rangle$ — нелінійна група Міллера – Морено порядку qr , $|Q| = q$, $|y| = r$, $q \equiv 1 \pmod{r}$, $U' = Q$. Ясно, що M — нелінійна група Міллера – Морено, α — показник p за модулем q , $q > 2$. При $\alpha = 2$ $p \neq 3$. Нехай $V = P \lambda \langle y \rangle$. Зрозуміло, що $C_Q(P) = 1$. Якщо $C_U(P)$ містить $\langle y \rangle$, то $\langle y \rangle \triangleleft U$, що неможливо. Отже, $C_{\langle y \rangle}(P) = C_U(P) = 1$. При $\alpha = 3$ за теоремою 3.4 з [15] $G/P \cong U$ — дедкіндова група, що не так. Отже, $\alpha = 2$. Ясно, що U — підгрупа з $\text{Aut} P$. За теоремою 2.3 з [15] G — дисперсивна група і тому при $r = p$ одержуємо, що $P \lambda \langle y \rangle$ — силовська нормальна p -підгрупа з G . Але тоді $\langle y \rangle \triangleleft U$, що не так. Отже, $r \neq p$, V — нелінійна група і $V \triangleleft G$. За теоремою 2.2 з [15] V — група лише типу 6 цієї теореми і V — мінімальна неметациклічна група типу 6 теореми 3.3 з [15]. Звідси V та G задовольняють умову теореми 3.4 з [15] і G є групою одного з типів 1, 2 згаданої теореми. Але тоді $M \leq G'$ — лінійна група, що неможливо. Отже, U не може бути групою типу 2 теореми 2.2 з [15].

Нехай U — група типу 6 теореми 2.2 з [15]. Тоді $U = R \lambda \langle y \rangle$ — нелінійна група Міллера – Морено, $|R| = r^\gamma$, $|y| = t^\Delta$, $\Delta > 0$, r і t — різні прості числа, $R \times \langle y^t \rangle \triangleleft G$. Звідси $R \triangleleft G$, $\langle y^t \rangle \triangleleft G$. Ясно, що $\langle y \rangle \triangleleft U$. Покладемо $V = P \langle y \rangle$. Якщо $V \triangleleft G$, то $V \cap U = \Phi(P) \langle y \rangle \triangleleft U$, $V \cap U = U$ і $G = V$. Звідси $\Phi(P) = R$, $|R| = p \neq t$, $G = P \lambda \langle y \rangle$, $p \equiv 1 \pmod{t}$, $p > 2$, $y^t \in Z(G)$. Оскільки $Q \leq U$, $P \lambda Q$ — група Шмідта і $y^t \in Z(G)$, то $Q = \langle y \rangle$ і $M = G$, що не так. Звідси $V \triangleleft G$. При $t = p$ $r = q$, R не є нормальною в G силовською q -підгрупою і оскільки G — дисперсивна група, то V — нормальна силовська p -підгрупа з G , що неможливо. Отже, $p \neq t$ і V — група типу 6 теореми 2.2 з [15]. Зрозуміло, що $V < G$. Тоді $R \not\triangleleft P$. Звідси $r \neq p$, G' містить нелінійну підгрупу $P \lambda R$. Тепер знову V та G задовольняють умову теореми 3.4 з [15], за твердженням якої G' — лінійна група, що не так. Таким чином, випадок 1 неможливий.

Випадок 2. Оскільки M — ненадрозв'язна група Шмідта, то показник p за

модулем q більший 1. Тому $Q \leq U$ — не 2-група. Нехай U — непримарна група. Звідси U може бути лише підгрупою типу 2 чи 4 теореми 2.2 з [15]. Тоді $U = \langle y \rangle \times \langle z \rangle$, $\langle y \rangle$ — q -група, $|z| = r$, q і r — різні прості числа, $y^q \in Z(G)$. Зрозуміло, що $M = P \lambda \langle y \rangle$, $Q = \langle y \rangle$. Якщо $z \in \Phi(P)$, то $G = M$, що не так. Отже, $\langle z \rangle \cap P = \Phi(P) = 1$ і P — елементарна абелева група.

Припустимо, що $r = p$. Тоді $P \lambda \langle z \rangle$ не є нормальною в G силовською p -підгрупою, комутант якої — власна підгрупа з P , нормальна в G . Оскільки P — мінімальна нормальна підгрупа з M , то $[P, \langle z \rangle] = 1$. Тому в G існує підгрупа $P \times \langle y^q \rangle \times \langle z \rangle$. За теоремою 2.3 з [15] недедекіндова група G не містить підгруп, що розкладаються в прямий добуток чотирьох неединичних прямих множників. Звідси $\alpha = 2$, $|y| = q$ і G — група типу 5 розглядуваної леми. При $p \neq r$ $G = P \lambda U$, $\Phi(P) = 1$. Якщо $y^q \neq 1$, то U — група типу 5 теореми 2.2 з [15], $\langle y^q \rangle \times \langle z \rangle \triangleleft G$ і G містить підгрупу $P \times \langle y^q \rangle \times \langle z \rangle$, для якої, як і раніше, $|y| = q$, що не так. Отже, $|y| = q$ і тому $|U| = qr$. Якщо $[P, \langle z \rangle] = 1$, то в G існує підгрупа $P \times \langle z \rangle$, у якої P — група типу (p, p) , і тому G — група типу 5 розглядуваної леми. Нехай $[P, \langle z \rangle] \neq 1$. Покладемо $V = P \lambda \langle z \rangle$. Тоді V — ненільпотентна підгрупа з G . Якщо V — підгрупа Міллера – Морено, то покладемо $U = \langle x \rangle$ і одержимо, що $|x| = qr$ і G — група типу 4 розглядуваної леми. Нехай V не є підгрупою Міллера – Морено. Тоді V містить власну підгрупу Міллера – Морено $S = P_1 \lambda \langle y \rangle$, $|P_1| = p^{\alpha_1}$, $|\alpha_1| \in \{1, 2\}$, $P_1 < P$.

Нехай спочатку $\alpha = 2$. Тоді $|P_1| = p$, $p \equiv 1 \pmod{r}$. За теоремою Машке [17] $P = P_1 \times P_2$, $|P_2| = p$, $P_2 \triangleleft V$. Якщо $[P_2, \langle z \rangle] = 1$, то $P_2 = Z(V) \triangleleft G$, що суперечить мінімальності P в G . Отже, $P_2 \lambda \langle y \rangle$ — група Міллера – Морено, V — мінімальна неметациклічна група типу 8 теореми 3.3 з [15] і тому G є групою типу 8 розглядуваної леми.

Нехай $\alpha = 3$. При $|P_1| = p^2$ знову за теоремою Машке [17] $P = P_1 \times P_2$, $P_2 \triangleleft V$, $|P_2| = p$, 2 — показник p за модулем r і тому $P_2 \lambda \langle z \rangle$ — нільпотентна група. Звідси $P_2 = Z(V)$ і знову $P_2 \triangleleft G$, що суперечить мінімальності P в G . Отже, $|P_1| = p$, $p \equiv 1 \pmod{r}$ і в G існує підгрупа $P_2 \lambda \langle y \rangle$, де $P_2 \times P_1 = P$, $P_2 \triangleleft G$. Знову якщо $[P_2, \langle z \rangle] = 1$, то $P_2 = Z(V)$, що неможливо. Тоді $[P_2, \langle y \rangle] \neq 1$. Як і раніше, $P_2 \lambda \langle z \rangle$ містить підгрупу Міллера – Морено $P_3 \lambda \langle y \rangle$, $P_3 \leq P_2$, $|P_3| = p$ і $[[\langle z \rangle; (P_3 \times P_1) \lambda \langle y \rangle]] > 2$. За означенням УЩН[]-груп $[\langle z \rangle; (P_3 \times P_1) \lambda \langle y \rangle] \ni N \triangleleft G$. За лемою Фраттіні [17] $V = ND = (P_3 \times P_1) \lambda \lambda D$, де $D = N_V(\langle z \rangle)$. Оскільки $P_3 \times P_1 < P$, то $D = \langle z \rangle \times \langle u \rangle$, $|u| = p$, $\langle u \rangle = Z(V)$, $\langle u \rangle \triangleleft G$, що неможливо. Отже, при $\alpha = 3$ маємо суперечність. Випадок, коли U — непримарна група, розглянуто повністю.

Нехай тепер U — примарна група. Оскільки G — ненільпотентна група, то U — силовська q -підгрупа з $G = P \lambda U$, $\Phi(P) = 1$, $|U| > |Q|$, $C_U(P) \triangleleft G$. Оскільки α — показник p за модулем q , то $q > 2$ і U — група одного з типів 1, 2, 5 теореми 2.2 з [15].

Нехай U — група типу 1 теореми 2.2 з [15]. Тоді $U = \langle x \rangle$, $|x| = q^\beta$ і $Q < \langle x \rangle$. Звідси $\beta > 1$. Зрозуміло, що $C_U(P) = \Phi(\Phi(U)) = \langle x^{q^2} \rangle$. Отже, $Q = \langle x^q \rangle$, $\beta < 4$, $C_V(P) = \langle x^{q^\gamma} \rangle$, $\gamma \leq \beta$. При $\gamma = \beta$ $\alpha + \beta - \gamma < 4$ і G — група типу 3 розглядуваної леми.

Нехай $\beta > \gamma$. Тоді в недедекіндовій групі G існує підгрупа $P \times \langle x^{q^\gamma} \rangle$. За

теореми 2.3 з [15] $\alpha = 2$, $\alpha + \beta - \gamma < 4$ і G — група типу 3 розглядуваної леми.

Нехай U — група типу 2 теореми 2.2 з [15]. Тоді $U = \langle x \rangle \times \langle z \rangle$, $|x| = |z| = q$. Ясно, що $Q \leq U$. Без порушення загальності можна вважати, що $Q = \langle x \rangle$. Покладемо $V = P \lambda \langle z \rangle$. Ясно, що P і U — нециклічні елементарні абелеві підгрупи з G . В силу [18] G не є групою Фробеніуса. Тому можна вважати, що $V = P \lambda \langle z \rangle$ не є групою Фробеніуса і $V \triangleleft G$. Ясно, що $C_U(P) = 1$ і тому V — нелінійотентна група. Оскільки V не є групою Фробеніуса, то існує $u \in P$, $|u| = p$, $[u, z] = 1$. Тоді $u \in Z(V) \triangleleft G$ і $Z(V) < P$, що суперечить мінімальності P в G . Отже, U не може бути групою типу 2 теореми 2.2 з [15].

Нехай U — група типу 5 теореми 2.2 з [15]. Тоді G містить підгрупу $P \times D$, де D — група типу (q, q) . Оскільки P містить підгрупу типу (p, p) , то за теореми 2.3 з [15] одержимо нелінійотентність групи G , що не так і, значить, U не може бути групою типу 5 теореми 2.2 з [15]. Всі випадки розглянуто. Необхідність доведена.

Достатність. Нехай G — група одного з типів 1–8 розглядуваної леми. Зрозуміло, що G — скінченна нелінійотентна група. Покажемо, що G — УЩН[]-група. Для груп G кожного з типів 1, 2 це встановлено в теоремі 3.4 з [15]. Група G кожного з типів 3–8 має вигляд $G = P \lambda G$, $G' = P$, $|P| \in \{p^2, p^3\}$; $C' = 1$ і G — група одного з типів 1–3 теореми 2.2.1 з [16] і тому G — метабільтонова група. Далі достатність перевіряється безпосередньо. Лема доведена.

Лема 2. Скінченні нелінійотентні метациклічні УЩН[]-групи G вичерпуються групами таких типів:

1) $G = \langle a \rangle \lambda \langle b \rangle$, $|a| = pr$, p і r — не обов'язково різні непарні прості числа, $|b| = q^\beta$, $\beta > 0$, q — просте число, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $r \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $Z(G) = \langle b^q \rangle$;

2) $G = (\langle a \rangle \lambda \langle b \rangle) \times \langle z \rangle$, $|a| = p$ — непарне просте число, $|b| = q^\beta$, $\beta > 0$, $|z| \in \{1, r\}$, q і r — прості числа, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $b^{q^2} \in Z(G)$; при $z \neq 1$ $Z(G) = \langle b^q \rangle \times \langle z \rangle$; при $|z| = p$ $\beta < 3$;

3) $G = \langle a \rangle \lambda \langle b \rangle$, $|a| = p$ — непарне просте число, $|b| = qr$, q і r — різні прості числа, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $p \equiv 1 \pmod{r}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $Z(G) = 1$;

4) $G = (\langle a \rangle \times \langle z \rangle) \langle x \rangle$, $|a| = p$ — непарне просте число, $\langle z, x \rangle$ — група кватерніонів порядку 8, $x^{-1}ax = a^{-1}$;

5) $G = \langle a \rangle \lambda (\langle x \rangle \lambda \langle z \rangle)$, $|a| = p$ — непарне просте число, $|x| = q^\beta$, $\beta > 2$, $|z| = q$ — просте число, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle x \rangle] = \langle a \rangle$, $[x, z] = x^{q^{\beta-1}}$, $[a, x^q] = [a, z] = 1$.

Доведення. Необхідність. Нехай G — досліджувана група. Тоді G задовольняє умову теореми 3.2 з [15] і може бути нелінійотентною групою одного з типів 1–16 згаданої теореми. Легко бачити, що G — група лише одного з типів 12–16 теореми 3.2 з [15] і тому G — група відповідно одного з типів 1–5 леми. Необхідність доведена.

Достатність доведена в теоремі 3.2 з [15]. Лема доведена.

Лема 3. Скінченні нелінійотентні мінімальні неметациклічні УЩН[]-групи G , у яких всі підгрупи Шмідта надрозв'язні, вичерпуються групами таких типів:

1) $G = (\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle$, $|a| = |b| = p$ — непарне просте число, $|x| \in \{q, q^2\}$, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $[\langle b \rangle, \langle x \rangle] = \langle b \rangle$, $Z(G) = \langle b^q \rangle$;

2) $G = (\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle$, $|a| = |b| = p$ — непарне просте число, $|x| = q^\beta$, $\beta > 2$, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle x \rangle] = \langle a \rangle$, $[\langle b \rangle, \langle x \rangle] = \langle b \rangle$, $Z(G) = \langle b^q \rangle$, $\langle a \rangle \times \langle b \rangle$ — квазіцентральна підгрупа з G ;

3) $G = \langle a \rangle \lambda (\langle x \rangle \lambda \langle z \rangle)$, $|a| = p$ — непарне просте число, $|x| = q^2$, $|z| = q$ — непарне просте число, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle x \rangle] = \langle a \rangle$, $[x, z] = x^q$, $[a, x^q] = [a, z] = 1$.

Доведення. Необхідність. Нехай G — досліджувана група. Тоді вона задовольняє умову теореми 3.3 з [15] і може бути лише ненільпотентною групою одного з типів 8 – 10 цієї теореми. Звідси G — група відповідно одного з типів 1 – 3 розглядуваної леми. Необхідність доведена.

Достатність доведена в теоремі 3.3 з [15]. Лема доведена.

Лема 4. Скінченні ненільпотентні УЩН[]-групи G , що містять власні ненільпотентні мінімальні неметациклічні підгрупи і в яких надрозв'язні всі підгрупи Шмідта, вичерпуються ненадрозв'язними групами Фробеніуса $G = (\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle$, $|a| = |b| = p$ — непарне просте число, $|x| = qr$, q і r — не обов'язково різні прості числа, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $p \equiv 1 \pmod{r}$, $(\langle a \rangle \times \langle x \rangle) \lambda \langle x^q \rangle$ та $(\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x^r \rangle$ — ненільпотентні мінімальні неметациклічні групи.

Доведення. Необхідність. Нехай G — досліджувана група. Тоді G містить власну ненільпотентну мінімальну неметациклічну підгрупу C , у якій, як і в G , всі підгрупи Шмідта надрозв'язні. Зрозуміло, що C задовольняє умову леми 3 і може бути лише групою одного з типів 1 – 3 згаданої леми. Звідси $C = P \lambda Q$, де $P = \langle a \rangle \times \langle b \rangle$, $|a| = p$, $|b| \in \{1, p\}$, p — непарне просте число, Q — силовська q -підгрупа з C , q — просте число, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, Q] = \langle a \rangle$, $[\langle b \rangle, Q] = \langle b \rangle$, $N_C(Q) = Q$. За теоремою 3.4 з [15] $C \triangleleft G$. За лемою Фраттіні [17] $G = CU = P \lambda U$, де $U = N_G(Q)$, $Q < U$, $Q \not\triangleleft U$, $U \not\triangleleft G$ і U — підгрупа одного з типів 1 – 6 теореми 2.2 з [15], яка не містить власних неабелевих підгруп. Тому $Q' = 1$. Але тоді C — група лише одного з типів 1, 2 леми 3 і $Q = \langle y \rangle$, $|y| = q^\beta$, $\beta > 0$, $|b| = p$.

Припустимо, що G — надрозв'язна група. Тоді без порушення загальності можна вважати, що G містить ненільпотентну підгрупу $V = \langle a \rangle \lambda U$. Зрозуміло, що $G' = P$. Якщо $V \triangleleft G$, то G/V — абелева група і тому $V \geq G'$, що не так. Отже, $V \not\triangleleft G$. Звідси V — група одного з типів 2, 6 теореми 2.2 з [15]. Оскільки $(\langle a \rangle \lambda \langle y \rangle) < V$, то V — лише група типу 6 згаданої теореми. Тому $V = \langle a \rangle \lambda \langle x \rangle$, $|x| = q^\alpha$, $\alpha > 0$, $\langle x \rangle \geq \langle y \rangle$. Нехай $\langle x \rangle = \langle y \rangle$. Тоді $C = G$, що неможливо. Звідси $y \in \langle x^q \rangle$. Ясно, що $Q \not\triangleleft G$. Із надрозв'язності групи G випливає, що $\langle a \rangle \triangleleft G$, $\langle b \rangle \triangleleft G$ і в G існують ненільпотентні ненормальні підгрупи $\langle a \rangle \lambda \langle x \rangle$, $\langle b \rangle \lambda \langle x \rangle$, які, очевидно, лише групи типу 6 теореми 2.2 з [15]. Але тоді $[a, x^q] = [a, y] = [b, x^q] = [b, y] = 1$, що неможливо. Отже, G — ненадрозв'язна група.

Оскільки всі підгрупи Шмідта з G надрозв'язні, то за теоремою 2.2 з [15] U — метациклічна група. Нехай $S = C_U(P)$. Покажемо, що $|S| \in \{1, t\}$, t — просте число. Дійсно, в протилежному разі за лемою 2.5 з [15] G містить підгрупу $P \times S$ і P — квазіцентральна підгрупа з G . Звідси G — надрозв'язна група, що не так. Отже, $|S| \in \{1, t\}$. Оскільки в підгрупі U типу 5 теореми 2.2 з [15] U містить нормальну в G неодничну підгрупу непростого порядку і ця підгрупа належить S , то U — група одного з типів 1 – 4, 6 теореми 2.2 з [15].

Нехай U — підгрупа типу 6 теореми 2.2 з [15]. Тоді $U = R \lambda \langle x \rangle$, $R \times \langle x^q \rangle \triangleleft$

$\triangleleft G$. Звідси за попереднім $|R \times \langle x^q \rangle| = t$ і, значить, $|R| = t = r$, $|x| = q$. Отже, $G = (P \times R) \lambda \langle x \rangle$. За умовою $P \lambda \langle x \rangle$ містить тільки надрозв'язні групи Шмідта. Тому без порушення загальності можна вважати, що $[\langle a \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle a \rangle$, $[\langle b \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle b \rangle$ і G — надрозв'язна група, що суперечить вибору G . Отже, U — група одного з типів 1–4 теореми 2.2 з [15].

Нехай U — підгрупа типу 4 теореми 2.2 з [15]. Тоді $U = \langle x \rangle \times \langle z \rangle$, $|x| = q^\beta$, $\beta > 0$, $|z| = r$ і $\langle x^q \rangle \times \langle z \rangle \triangleleft G$. За попереднім, $|x^q| = 1$ і $G = (P \times \langle x \rangle) \lambda \langle z \rangle$ — надрозв'язна група, що суперечить вибору G . Отже, U не може бути групою типу 4 теореми 2.2 з [15].

Легко бачити, що G — надрозв'язна група, якщо U — група типу 3 теореми 2.2 з [15].

Нехай U — підгрупа типу 2 теореми 2.2 з [15]. Якщо U — примарна група і U не є групою типу 1 теореми 2.2 з [15], то $|y| = |z| = q$. В силу [18] без порушення загальності можна вважати, що $[P, \langle z \rangle] \neq P$. Звідси $P \lambda \langle z \rangle$ має неединичний центр, що належить P . Можна вважати, що $[a, z] = 1$. Але тоді $\langle a \rangle \triangleleft \triangleleft G$ і $G/\langle a \rangle$ — надрозв'язна група. Звідси і G — надрозв'язна група, що не так. Нехай тепер U — абелева група типу 2 теореми 2.2 з [15]. Тоді $U = \langle y \rangle \lambda \langle z \rangle$, $|y| = q$, $|z| = r$, $[\langle y \rangle, \langle z \rangle] = \langle y \rangle$. Покладемо $V = P \lambda \langle z \rangle$. Зрозуміло, що $V \triangleleft G$, $\langle z \rangle \triangleleft U$, $C_U(P) = 1$. Оскільки G — дисперсивна група (теорема 2.3 з [15]), то V — непримарна група і тому $p \neq r$. Звідси V — ненільпотентна група. Оскільки $|P| = p^2$ і $V \triangleleft G$, то V — підгрупа типу 6 теореми 2.2 з [15]. Але тоді V — ненадрозв'язна група Шмідта, що неможливо за умовою леми. Таким чином, $U' = 1$, тобто $U = \langle y \rangle \times \langle z \rangle$, $|y| = q$, $|z| = r$, q і r — різні прості числа.

Нехай $V = P \lambda \langle z \rangle$ — примарна група, тобто $p = r$. Якщо $V' \neq 1$, то $V' = \langle c \rangle \leq P$, $|c| = p$, $\langle c \rangle \triangleleft G$ і $G/\langle c \rangle$ — надрозв'язна група. Звідси і G — надрозв'язна група, що неможливо. Отже, $V' = 1$. Але тоді $G = (P \lambda \langle y \rangle) \times \langle z \rangle$ — надрозв'язна група, що не так. Звідси $p \neq r$ і $V' = 1$. Оскільки підгрупи Шмідта з G надрозв'язні, то $P \lambda \langle z \rangle$ — надрозв'язна група.

Нехай V не є групою Фробеніуса. Тоді [18] $c \in P$, $|c| = p$, $[c, z] = 1$ і $\langle c \rangle = Z(V)$. Звідси $\langle c \rangle \triangleleft G$ і $G/\langle c \rangle$ — надрозв'язна група. Тому і G — надрозв'язна група, що не так. Отже, V — група Фробеніуса. Зрозуміло, що $U = \langle x \rangle$, $|x| = qr$ і тому $C = P \lambda \langle x^r \rangle$, $P \lambda \langle x^q \rangle = P \lambda \langle z \rangle = V$ — ненільпотентна група Фробеніуса, у якій всі підгрупи Шмідта надрозв'язні. Тому V — група типу 1 леми 3.3 з [15] і G — група з розглядуваної леми.

Нехай U — примарна циклічна підгрупа типу 2 теореми 2.2 з [15] або підгрупа типу 1 цієї теореми. Тоді $U = \langle x \rangle$, $|x| = q^\beta$, $\beta > 0$, $x^{q^2} \in Z(G)$, $y \in \langle x \rangle$. Якщо $\langle y \rangle = \langle x \rangle$, то $C = G$, що не так. Отже, $y \in \langle x^q \rangle$ і тому $\beta > 1$. Припустимо, що $\beta > 2$. Тоді $|\langle \langle a \rangle; \langle \langle a \rangle \lambda \langle y \rangle \rangle| > 2$. За означенням УЩН[]-груп $[\langle \langle a \rangle; \langle \langle a \rangle \lambda \langle y \rangle \rangle] \ni N \triangleleft G$ і $N \cap P = \langle a \rangle \triangleleft G$. Ясно, що $G/\langle a \rangle$ — надрозв'язна група і тому G — надрозв'язна група, що не так. Отже, $\beta = 2$ і G — група з леми. Всі випадки розглянуто. Необхідність доведена.

Достатність. Нехай $G = (\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle$ — група з розглядуваної леми. Тоді $G = P \lambda \langle x \rangle$ — ненадрозв'язна група, де $P = \langle a \rangle \times \langle b \rangle$ — силовська p -підгрупа з G . Звідси P — мінімальна нормальна підгрупа з G . Оскільки $p \equiv 1 \pmod{q}$, $p \equiv 1 \pmod{r}$ і силовські підгрупи з G абелеві, то будь-яка підгрупа Шмідта з G надрозв'язна. Покажемо, що G — УЩН[]-група, тобто для $|[A; B]| > 2$ $[A; B] \ni N \triangleleft G$. Якщо $A \triangleleft G$ чи $B \triangleleft G$, то покладемо $A = N$ чи

$B = N$ і все доведено. Тому в подальшому будемо вважати, що $A \triangleleft G$, $B \triangleleft G$, $A \neq 1$, $G' \not\leq B$. Оскільки $|G|$ є добутком чотирьох простих чисел, то $|B|$ є добутком трьох простих чисел. Звідси $|B| = pqr$. Отже, $G = PB$, $P \cap B = P_1 \triangleleft G$, $|P_1| = p$, що суперечить мінімальності P в G . Таким чином, G — УЩН[]-група. Достатність доведена. Лема доведена.

Лема 5. Нехай G — скінченна ненільпотентна УЩН[]-група, у якій всі підгрупи Шмідта надрозв'язні. Тоді всі силовські підгрупи з G метациклічні.

Доведення. Нехай G — досліджувана група. Припустимо, що G містить мінімальну неметациклічну p -підгрупу C . Тоді C — підгрупа одного з типів 1–5 теореми 3.3 з [15]. За теоремою 3.4 з [15] $C \triangleleft G$ і G/C — дедекіндова група. Звідси $G = P \lambda D$, P — силовська p -підгрупа з G , D — її холлівське дедекіндове p' -доповнення. Оскільки G — ненільпотентна група, то $D \triangleleft G$. Звідси D містить q -елемент x такий, що $[P, \langle x \rangle] \neq 1$, $p \neq q$ — просте число і $[P, \langle x^q \rangle] = 1$. Покладемо $V = P \lambda \langle x \rangle$. Ясно, що V — ненільпотентна група і V містить підгрупу Шмідта $S = R \lambda \langle d \rangle$, де $R = P \cap S$, $\langle d \rangle$ — силовська q -підгрупа з S , що не є нормальною. Оскільки S — надрозв'язна група Шмідта, то $|R| = p$ і $p \equiv 1 \pmod{q}$. Ясно, що $\langle d \rangle$ належить деякій силовській q -підгрупі з V , яка спряжена з $\langle x \rangle$ і $x^q \in Z(V)$. Звідси $\langle d \rangle$ — силовська q -підгрупа з V . Тому в подальшому без порушення загальності можна вважати, що $x = d$. Зрозуміло, що C — група одного з типів 1, 2 теореми 3.3 з [15]. Оскільки G/C — дедекіндова група, то $R \leq C$.

Нехай спочатку C — група типу 1 теореми 3.3 з [15] і $C' = 1$. Ясно, що $p > 2$. За теоремою Машке [17] $C = R \times Y$, де $[Y, \langle x \rangle] \leq Y$, Y — група типу (p, p) . Покажемо, що $Y = \langle y \rangle \times \langle x \rangle$, де $[\langle y \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle y \rangle$, $[\langle z \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle z \rangle$. Якщо $[Y, \langle x \rangle] = 1$, то доводжуване твердження очевидне. Нехай $[Y, \langle x \rangle] \neq 1$. Тоді, як і раніше, в $Y \lambda \langle x \rangle$ існує підгрупа Шмідта $S_1 = R_1 \lambda \langle x \rangle$, $|R_1| = p$, $Y = R_1 \times R_2$, $[R_2, \langle x \rangle] \leq R_2$, $|R_2| = p$. Покладемо $R_1 = \langle y \rangle$, $R_2 = \langle z \rangle$ і будемо мати доводжуване твердження. Тепер ясно, що в G існують підгрупи $(R \times \langle y \rangle) \lambda \langle x \rangle$, $(R \times \langle z \rangle) \lambda \langle x \rangle$, $Y \lambda \langle x \rangle$, які не можуть бути підгрупами жодного з типів 1–6 теореми 2.2 з [15] і тому вони нормальні в G . Зрозуміло, що перетин згаданих підгруп співпадає з $\langle x \rangle$ і тому $\langle x \rangle \triangleleft G$, що не так. Отже, $C' \neq 1$. Тоді $C = (\langle c \rangle \times \langle a \rangle) \lambda \langle b \rangle$, $|c| = |a| = |b| = p$, $[a, b] = c$, $[c, b] = 1$. Зрозуміло, що $C' = \langle c \rangle \triangleleft G$. Покажемо, що C містить підгрупу $Y = \langle c \rangle \times \langle y \rangle$, де $|y| = p$, $[\langle y \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle y \rangle$. Дійсно, оскільки $\langle c \rangle \triangleleft G$ і $C \triangleleft G$, то в $G/\langle c \rangle$ існує підгрупа $C/\langle c \rangle \lambda \langle x \langle c \rangle \rangle$. Якщо згадана підгрупа нільпотентна, то існує підгрупа $Y/\langle c \rangle$ така, що $[Y/\langle c \rangle, \langle x \langle c \rangle \rangle] \leq Y/\langle c \rangle$ і $|Y/\langle c \rangle| = p$. Звідси $|Y| = p^2$, $[Y, \langle x \rangle] \leq Y$. За теоремою Машке [17] $Y = \langle c \rangle \times \langle y \rangle$, де $[\langle y \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle y \rangle$. Нехай $C/\langle c \rangle \lambda \langle x \langle c \rangle \rangle$ — ненільпотентна група. Тоді, як і раніше, вона містить підгрупу Шмідта $Y/\langle c \rangle \lambda \langle x \langle c \rangle \rangle$ і $|Y/\langle c \rangle| = p$. Звідси $|Y| = p^2$, $[Y, \langle x \rangle] \leq Y$. За теоремою Машке [17] $Y = \langle c \rangle \times \langle y \rangle$, $[\langle y \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle y \rangle$. Не порушуючи загальності можна вважати, що $y = a$. В G існує підгрупа $V_1 = Y \lambda \langle x \rangle$. Ясно, що V_1 не може бути підгрупою жодного з типів 1–6 теореми 2.2 з [15] і тому $V_1 \triangleleft G$. За теоремою Машке [17] $C/\langle c \rangle = Y/\langle c \rangle \times Z/\langle c \rangle$, $[Z/\langle c \rangle, \langle x \langle c \rangle \rangle] \leq Z/\langle c \rangle$. Як і раніше, $[Z, \langle x \rangle] \leq Z$, $Z = \langle c \rangle \times \langle b \rangle$, $[\langle b \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle b \rangle$. В G існує підгрупа $V_2 = Z \lambda \langle x \rangle$. Як і для V_1 , можна показати, що $V_2 \triangleleft G$. Ясно, що $V_1 \cap V_2 = V_3 = \langle c \rangle \lambda \langle x \rangle \triangleleft G$. Покладемо $N = C \lambda \langle x \rangle$. Оскільки $S \leq N$, то N — ненільпо-

тентна група. За левою Фраттіні [17] $N = V_3 U$, де $U = \langle x \rangle \times C_1 = N_N(\langle x \rangle)$, $C_1 = C \cap U$, $C_1 < C$. Звідси $\langle c \rangle \cap C_1 = 1$, $C = \langle c \rangle \times C_1$, що неможливо. Отже, C не може бути групою типу 1 теореми 3.3 з [15].

Нехай C — група типу 2 теореми 3.3 з [15]. Тоді $C = A \langle u \rangle$, де $A = \langle a \rangle \times \langle b \rangle$, $|a| = |u| = 9$, $|b| = 3$, $[a, u] = b$, $[b, u] = a^3 = u^6$, $w(C) = \langle b \rangle \times \langle a^3 \rangle = C' \triangleleft G$, $\langle a^3 \rangle = Z(C) \triangleleft G$. За теоремою Машке [17] можна вважати, що $[\langle b \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle b \rangle$. Ясно, що A — єдина абелева максимальна підгрупа з C . Звідси $A \triangleleft G$. За теоремою Машке [17] без порушення загальності можна вважати, що $[\langle a \rangle, \langle x \rangle] \leq \langle a \rangle$.

Припустимо, що $[a, x] \neq 1$. Тоді G містить ненільпотентну підгрупу $N_1 = \langle a \rangle \lambda \langle x \rangle$. За теоремою 2.2 з [15] $N_1 \triangleleft G$. Звідси $C \cap N_1 = \langle a \rangle \triangleleft C$, що неможливо. Отже, $[a, x] = 1$. Не порушуючи загальності можна вважати, що $R = \langle b \rangle$. Покладемо $a^3 = c$ і $N = C \lambda \langle x \rangle$. Тоді $\langle c \rangle \triangleleft N$, N — ненільпотентна група, $\Phi(C) = w(C) \leq A$, $A / \Phi(C) \triangleleft N / \Phi(C)$. За теоремою Машке [17] $C / \Phi(C) = A / \Phi(C) \times Y / \Phi(C)$, де $|Y / \Phi(C)| = 3$, $[Y / \Phi(C), \langle x \Phi(C) \rangle] \leq Y / \Phi(C)$. Звідси $[Y, \langle x \rangle] \leq Y$. В N існує підгрупа $N_1 = Y \lambda \langle x \rangle$. Ясно, що $[C: Y] = 3$ і всі підгрупи з C метациклічні, $|Y| = 27$, $\Phi(C) = \langle b \rangle \times \langle c \rangle \leq Y$, $c \in Z(N_1)$, $Y / \langle c \rangle$ — абелева група. Звідси $Y' \leq \langle c \rangle$. В підгрупі C всі максимальні підгрупи, окрім A , неабелеві. Тому $Y = \langle y \rangle \lambda \langle b \rangle$, $|y| = 9$, $y^3 = c$. За теоремою Машке [17] $Y / \langle c \rangle = \langle b \langle c \rangle \rangle \times Z / \langle c \rangle$, де $[Z / \langle c \rangle, \langle x \langle c \rangle \rangle] \leq Z / \langle c \rangle$. Звідси $Y = Z \lambda \langle b \rangle$, $[Z, \langle x \rangle] \leq Z$. Оскільки Y — метациклічна група, то $Z = \langle z \rangle$, $|z| = 9$, $z^3 = c$. Оскільки $[c, x] = 1$, то за відомим результатом [19] $[z, x] = 1$. Очевидно, що $C = A \langle z \rangle$. Знову в силу відомого результату [19] $[a, x] = [z, x] = 1$. Звідси випливає, що $[C, \langle x \rangle] = 1$, що не так. Отже, G не може містити примарних мінімальних неметациклічних підгруп і тому всі силовські підгрупи з G метациклічні. Лема доведена.

Теорема. Ненільпотентні локально ступінчасті УЩН []-групи G є скінченними дисперсивними групами та вичерпуються групами таких типів:

I. Метагальтенові групи:

i) метациклічні:

1) $G = (\langle a \rangle \lambda \langle b \rangle) \times \langle z \rangle$, $|a| = p$ — непарне просте число, $|b| = q^\beta$, $\beta > 0$, $|z| \in \{1, r\}$, q і r — прості числа, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $b^{q^2} \in Z(G)$; при $z \neq 1$ $Z(G) = \langle b^q \rangle \times \langle z \rangle$; при $|z| = p$ $\beta < 3$;

2) $G = \langle a \rangle \lambda \langle b \rangle$, $|a| = p$ — непарне просте число, $|b| = qr$, q і r — різні прості числа, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $p \equiv 1 \pmod{r}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $Z(G) = 1$;

ii) мінімальні неметациклічні ненадроз'язні групи Шмідта:

3) $G = P \lambda \langle x \rangle$ — група Шмідта, P — група кватерніонів порядку 8, $|x| \in \{3, 9\}$;

4) $G = P \lambda \langle x \rangle$ — ненільпотентна група Міллера – Морено, P — група типу (p, p) , $|x| \in \{q, q^2\}$, $Z(G) = \langle x^q \rangle$, 2 — показник p за модулем q , p і q — різні прості числа;

iii) групи, що містять власні неметациклічні підгрупи:

5) $G = P \lambda \langle x \rangle$, P — елементарна абелева група порядку p^α , $\alpha \in \{2, 3\}$, $|x| = qr$, p , q , r — попарно різні прості числа, α — показник p за модулем q , α — показник p за модулем r , $P \lambda \langle x^q \rangle$ та $P \lambda \langle x^r \rangle$ — групи Міллера – Морено;

6) $G = P \lambda \langle x \rangle$, P — елементарна абелева група порядку p^α , $\alpha \in \{2, 3\}$, $|x| = q^\beta$, $\beta \in \{2, 3\}$, α — показник p за модулем q , p і q — різні прості числа, $P \lambda \langle x^q \rangle$ — група Міллера – Морено, $\alpha + \beta < 6$;

7) $G = P \lambda \langle x \rangle$ — група Шмідта, $|P| = p^3$, $\exp(P) = p$, $|x| = q$, p і q — різні прості числа;

8) $G = ((\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle) \times \langle z \rangle$, $|a| = |b| = p$, $|x| = q$, $|z| = r$, p , q , r — прості числа, $p \neq q$, $(\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle$ — група Міллера – Морено, 2 — показник p за модулем q , $p \neq 3$, $q > 2$;

II. Неметагамільтонові групи:

i) метациклічні:

9) $G = \langle a \rangle \lambda \langle b \rangle$, $|a| = pr$, p і r — не обов'язково різні прості числа, $|b| = q^\beta$, $\beta > 0$, q — просте число, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $r \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $Z(G) = \langle b^q \rangle$;

10) $G = (\langle a \rangle \times \langle z \rangle) \langle x \rangle$, $|a| = p$ — непарне просте число, $\langle z, x \rangle$ — група кватерніонів порядку 8, $x^{-1}ax = a^{-1}$;

11) $G = \langle a \rangle \lambda (\langle x \rangle \lambda \langle z \rangle)$, $|a| = p$ — непарне просте число, $|x| = q^\beta$, $\beta > 2$, $|z| = q$ — просте число, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle x \rangle] = \langle a \rangle$, $[x, z] = x^{q^{\beta-1}}$, $[a, x^q] = [a, z] = 1$;

ii) надрозв'язні мінімальні неметациклічні групи:

12) $G = ((\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle z \rangle)$, $|a| = |b| = p$ — непарне просте число, $|x| \in \{q, q^2\}$, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $[\langle b \rangle, \langle x \rangle] = \langle b \rangle$, $Z(G) = \langle b^q \rangle$;

13) $G = (\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle$, $|a| = |b| = p$ — непарне просте число, $|x| = q^\beta$, $\beta > 2$, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle b \rangle] = \langle a \rangle$, $[\langle b \rangle, \langle x \rangle] = \langle b \rangle$, $Z(G) = \langle b^q \rangle$, $\langle a \rangle \times \langle b \rangle$ — квазіцентральна підгрупа з G ;

14) $G = \langle a \rangle \lambda (\langle x \rangle \lambda \langle z \rangle)$, $|a| = p$ — непарне просте число, $|x| = q^2$, $|z| = q$ — непарне просте число, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $[\langle a \rangle, \langle x \rangle] = \langle a \rangle$, $[x, z] = x^q$, $[a, x^q] = [a, z] = 1$;

iii) групи, що містять власні неметациклічні підгрупи:

15) $G = ((\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle)$, $|a| = |b| = p^2$, p — просте число, $p \neq 3$, $|x| = q$ — просте число, 2 — показник p за модулем q , $(\langle a^p \rangle \times \langle b^p \rangle) \lambda \langle x \rangle$ — ненільпотентна група Міллера – Морено;

16) $G = (R \times P) \lambda \langle x \rangle$, $|R| = r$, $|P| = p^2$, $|x| = q$, p , q і r — попарно різні прості числа, $p \equiv 1 \pmod{q}$, 2 — показник p за модулем q , $q > 2$, $R \lambda \langle x \rangle$ і $P \lambda \langle x \rangle$ — ненільпотентні групи Міллера – Морено;

17) $G = ((\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x \rangle)$ — ненадрозв'язна група Фробеніуса, $|a| = |b| = p$ — непарне просте число, $|x| = qr$, q і r — не обов'язково різні прості числа, $p \equiv 1 \pmod{q}$, $p \equiv 1 \pmod{r}$, $(\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x^q \rangle$ та $(\langle a \rangle \times \langle b \rangle) \lambda \langle x^r \rangle$ — мінімальні неметациклічні групи.

Доведення. Необхідність. Нехай G задовольняє умову теореми. Якщо G — метациклічна група, то вона задовольняє умову леми 2 і є групою одного з типів 1 – 5 згаданої леми, а тому G — група одного з типів 9, 1, 2, 10, 11 розглядуваної теореми. В подальшому будемо вважати, що G — неметациклічна група. Оскільки G — ненільпотентна група, то вона містить підгрупи Шмідта. Можливі випадки: 1) G містить ненадрозв'язну підгрупу Шмідта; 2) всі підгрупи Шмідта з G надрозв'язні.

Випадок 1. У цьому випадку G задовольняє умову леми 1 і може бути групою одного з типів 1 – 8 згаданої леми. Тоді G — група одного з типів 15, 16, 3 – 8 розглядуваної теореми відповідно.

Випадок 2. Якщо всі власні підгрупи з G метациклічні, то G задовольняє умову леми 3 і може бути лише групою одного з типів 1 – 3 згаданої леми. Тому G — група одного з типів 12 – 14 розглядуваної теореми.

Нехай G містить власні неметациклічні підгрупи. За лемою 5 мінімальні неметациклічні підгрупи з G не можуть бути нільпотентними групами. Звідси G задовольняє умову леми 4 і тому G — група типу 17 розглядуваної леми. Всі випадки розглянуто. Необхідність доведена.

Достатність. Нехай G — група одного з типів 1 – 17 теореми. Зрозуміло, що G — ненільпотентна локально ступінчаста і навіть скінченна дисперсивна група. Покажемо, що G — УЩН[]-група. Дійсно, для метациклічних груп це встановлено в лемі 2, для груп G , що мають ненадрозв'язні групи Шмідта, — в лемі 1, для груп G типів 12 – 14 — в лемі 3, а для груп G типу 17 — в лемі 4. Достатність доведена. Теорема доведена.

1. Черников С. Н. Группы с заданными свойствами системы подгрупп. — М.: Наука, 1980. — 384 с.
2. Best E., Taussky O. A class of groups // Proc. RJA. Sect. A. — 1942. — 47. — P. 55–62.
3. Абрамовский И. Н., Каргаполов М. И. Конечные группы со свойством транзитивности для нормальных делителей // Успехи мат. наук. — 1958. — 13, вып. 3(81). — С. 242–243.
4. Robinson D. Groups in which normality is a transitive relation // Proc. Cambridge Phil. Soc. — 1964. — 60. — P. 21–38.
5. Пылаев В. В. Конечные группы с обобщенно плотной системой субнормальных подгрупп // Исследования по теории групп. — Киев: Ин-т математики АН УССР, 1976. — С. 111–139.
6. Курдаченко Л. А., Горецкий В. Э. Группы с плотной системой почти нормальных подгрупп // Укр. мат. журн. — 1983. — 35, № 1. — С. 42–46.
7. Горецкий В. Э. Группы с плотной системой бесконечных инвариантных абелевых подгрупп // Теоретико-групповые исследования. — Киев: Ин-т математики АН УССР, 1978. — С. 127–138.
8. Курдаченко Л. А., Кузенный Н. Ф., Пылаев В. В. Бесконечные группы с обобщенно плотной системой инвариантных подгрупп // Укр. мат. журн. — 1981. — 33, № 3. — С. 407–410.
9. Mann A. Groups with dense normal subgroups // Isr. J. Math. — 1968. — 6, № 1. — P. 13–25.
10. Пылаев В. В., Кузенный Н. Ф. Конечные ненильпотентные группы с обобщенно плотной системой инвариантных подгрупп. — Киев, 1980. — 17 с. — Деп. в ВИНТИ, № 19-25-80.
11. Пылаев В. В., Кузенный Н. Ф. Конечные группы с плотной системой нормальных подгрупп. // XIV Всесоюз. алгебр. конф.: Тез. докл. — Новосибирск: Ин-т математики СО АН СССР, 1977. — С. 57–58.
12. Пылаев В. В., Кузенный Н. Ф. Конечные нильпотентные группы со строго плотной системой инвариантных подгрупп // VI Всесоюз. симп. по теории групп: Тез. докл. — Киев: Наук. думка, 1978. — С. 49–50.
13. Кузенный Н. Ф., Пылаев В. В. Конечные ненильпотентные группы со строго плотной системой инвариантных подгрупп ранга 1 и 2 // XV Всесоюз. алгебр. конф.: Тез. докл. — Красноярск: Изд-во Краснояр. ун-та, 1979. — С. 84–85.
14. Пылаев В. В., Кузенный Н. Ф. Конечные ненильпотентные группы со строго плотной системой инвариантных подгрупп ранга 3 // Там же. — С. 126.
15. Семко М. М. Про будову груп з умовами щільності нормальності для підгруп. — Київ, 1996. — 67 с. — Деп. в ДНТБ України, № 743-Ук-96.
16. Кузенный М. Ф., Семко М. М. Метагамільтонові групи та їх узагальнення. — Київ: Ін-т математики НАН України, 1996. — 232 с.
17. Каргаполов М. И., Мерзляков Ю. И. Основы теории групп: 3-е изд. — М.: Наука, 1982. — 288 с.
18. Бусаркин В. М., Горчаков Ю. М. Конечные расщепляемые группы. — М.: Наука, 1967. — 111 с.
19. Холл М. Теория групп. — М.: Изд-во иностр. лит., 1962. — 468 с.

Одержано 04.07.95